

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.116/2011/ 6. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - az alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2010. június 28. napján kelt 6.P.20.112/2010/6. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 133.400,- (egyszázharmincháromezer-négyszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket, valamint a felperest a másodfokú eljárásban képviselő **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd díját a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt terjesztett elő keresetet az alperesi bíróságon 13.P.20.438/2008. szám alatt 2008. február 26. napján a **(település neve)** Község Polgármesteri Hivatal Önkormányzat alperessel szemben. Módosított keresetében 22 millió forint vagyoni és 3 millió forint nem vagyoni kár megtérítése iránt kívánt igényt érvényesíteni. Keresetét arra alapította, hogy a per alperese a végrehajtás alá vont **(település neve)**, **(ingatlan címe)** alatti ingatlanra vonatkozó adó- és értékbizonyítvány készítése során jogellenesen járt el, amikor az ingatlan forgalmi értékét 7 millió forintban határozta meg a 2003. októberében kiállított értékbizonyítványban, szemben az utóbb 2005. januárjában készített újabb értékbizonyítvánnyal, amely a reális 20 millió forint értéket tüntette fel. Ezzel a jogellenes magatartással összefüggésben kára keletkezett, mivel a végrehajtási eljárást a törvénysértően alacsony érték alapján folytatta le a végrehajtó. Az alperesi bíróság 12. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította és marasztalta az alperes 400.000,- Ft perköltségében. A kereset

elutasításának elsődleges indoka az alperes terhére rótt magatartás és a felperes által megjelölt kár közötti okozati összefüggés hiánya volt, másodlagosan azonban utalt az alperesi bíróság a kár bizonyítottságának hiányára is, rámutatva arra, hogy a végrehajtási árverés, amely az érintett alperes által kiállított adó- és értékbizonyítványon alapuló becsérték figyelembevételével került megtartásra, időközben megsemmisítésre került. A felperes fellebbezése folytán a Szegedi Ítéltáblán Pf.II.20.132/2009. szám alatt indult másodfokú eljárás. A felperes a másodfokú tárgyaláson bejelentette, hogy keresetétől eláll és a per megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy időközben, az árverés megsemmisítését követően új adó- és értékbizonyítvány került kiállításra. A Szegedi Ítéltábla 3. sorszámú végzésével a pert megszüntette és a Csongrád Megyei Bíróság 13.P.20.438/2008/12. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, továbbá kötelezte a felperest 600.000,- Ft első- és másodfokú perköltség megfizetésére. A Legfelsőbb Bíróság Pf.V.24.715/2009/2. számú végzésével a Szegedi Ítéltábla határozatát helybenhagyta.

A felperes keresetében 724.040,- Ft vagyoni és 1.500.000,- Ft nem vagyoni kára megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének indokolása szerint az államigazgatási jogkörben okozott kártérítési igény érvényesítésének a feltétele, hogy a jogosult a rendes jogorvoslatot kimerítse. A **(település neve)**i Polgármesteri Hivatal által folytatott államigazgatási eljárásban azonban a rendes jogorvoslatot nem merítette ki, ennek hiányában pedig az alperesi bíróságnak a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, ez esetben perköltség fizetési kötelezettsége nem merült volna fel. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperesi bíróság a 4.Pkf.20.546/2008. szám alatt lefolytatott eljárásban 2008. április 24-én hozott végzésével az árverést megsemmisítette és új eljárást rendelt el. Állította, hogy amennyiben erről tudomással bírt volna, úgy a pert a továbbiakban nem folytatta volna. Keresete jogalapjaként személyhez fűződő jogainak megsértését is megjelölte, állítása szerint az alperes eljárása során „egyenlő és elidegeníthetetlen jogait” sértette meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a **(település neve)**i Polgármesteri Hivatal eljárása során határozatot nem hozott, ezért a rendes jogorvoslat kimerítésének, mint a közigazgatási kártérítési igény egyik alapfeltételének a megvalósulása fel sem merült az előzményi perben. Kiemelte, a felperes perköltség fizetési kötelezettsége a keresettől való elállása folytán merült fel, az elállás indoka közömbös.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Osztotta az alperesnek a rendes jogorvoslat kimerítése kapcsán kifejtett védekezését, továbbá rámutatott, e jogszabályi feltétel hiánya nem a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításához, hanem a kereset érdemi elutasításához vezet, ezért az alperes terhére jogellenesség nem állapítható meg. Álláspontja szerint nem róható az alperes terhére az sem, hogy a felperes esetlegesen késedelmesen szerzett tudomást az árverés megsemmisítéséről. Nem találta megállapíthatónak, hogy az alperes eljárása során a felperes bármely személyiségi jogát megsértette, hangsúlyozva, hogy a felperes maga sem jelölt meg konkrét jogsértést.

A felperes módosított fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. A felperes személyesen előterjesztett, utóbb jogi képviselője által fenntartott fellebbezésében az alperesi bíróság által vele szemben korábban folytatott büntető-, valamint az alapügy alperesének az adó- és értékbizonyítvány kiállításával kapcsolatos eljárását érintő előadást tett. A másodfokú tárgyaláson az alperes személyiségi jogait sértő magatartását abban jelölte meg, hogy jogszerűtlenül árverezte el ingatlanát, illetve a végrehajtási eljárás során hozott határozatai valótlan tényállításokat tartalmaznak.

A fellebbezés **nem alapos.**

A felperes módosított fellebbezése a jelen eljárás tárgyát képező elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelme indokait nem tartalmazza. A megelőző büntető, illetve végrehajtási eljárást sérelmező előadása a jelen jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bír. Erre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú eljárásban már előadottak figyelembevételével bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló, ítéletének kifejtett indokaival is egyetért az ítélet tábla, ezért azt a Pp. 253.§ (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés helyes értelmezése szerint a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőség igénybevétele csak akkor feltétele a 349.§ alkalmazásának, ha a kárt a közigazgatási szerv határozathozatallal okozta (BDT. 2006/1306. számú eseti döntés indokolás). Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a **(település neve)** Község Polgármesteri Hivatal Önkormányzata az adó- és értékbizonyítvány kiállítása körében határozatot nem hozott, ezért rendes jogorvoslati lehetőség hiányában nem volt akadálya annak, hogy a sérelmezett eljárásban az alperesi bíróság a kártérítési felelősség fennálltát érdemben vizsgálja.

Ugyancsak helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben az államigazgatási eljárásban a fél számára a jogorvoslati lehetőség fennáll, de azt nem meríti ki, ennek jogkövetkezménye a közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló kereset érdemi, azaz ítélettel történő elutasítása. Az államigazgatási határozat kapcsán lefolytatandó rendes jogorvoslati eljárás ugyanis nem tartozik a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontjában írt ún. megelőző eljárások körébe, így a rendes jogorvoslat igénybevételének hiányára alapítottnak nincs lehetőség a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására.

Téves a felperesnek a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos álláspontja is. A Pp. 7. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak a jogi képviselő nélkül eljáró felet a perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről kell tájékoztatni. Ennek

alapján a tájékoztatás teljesítésekor a bíróság a jogvitában jelentős tények megjelölésével biztosítja a fél jogérvényesítését, és ehhez kapcsolja a szükséges bizonyítási eszköz megjelölését, hogy arra miért, milyen formában van szükség ahhoz, hogy a bizonyító fél kötelezettségét teljesíthesse. A bíróság tájékoztatási kötelezettsége csak a konkrét ügyre terjedhet ki. A per tárgyát képező bírósági eljárásnak a végrehajtási eljárás nem volt tárgya, az ügyben eljáró bírónak hivatalból nem is kellett, hogy tudomása legyen az árverés megsemmisítéséről. Másrészt a fentiekben írtak szerint tájékoztatási kötelezettsége arra a körülményre (6. sorszámú jegyzőkönyv), miszerint az árverés megsemmisítése folytán kár hiányában keresete megalapozatlan lehet, semmiképpen nem terjed ki, tekintve, hogy ez az ügy érdemét érintő anyagi jogi kérdés. Kiemeli az ítélőtábla, nyilatkozatából kitűnően a felperes a 2010. június 28. napján tartott tárgyaláson már tudomással bírt az árverés megsemmisítéséről. Lényeges továbbá, hogy perköltségviselési kötelezettsége a per megindításával függ össze: a keresetét 2010. február 26. napján, tehát még az árverés megsemmisítését megelőzően terjesztette elő, a keresettől való elállása folytán az alperes perindítással kapcsolatos költségeit a Pp. 160. § (1) bekezdése alapján mindenképpen viselnie kellett volna. Az a tény, hogy a felperes keresetétől csak a másodfokú eljárásban állt el, a megállapított költség nagyságát nyilvánvalóan befolyásolta, de az elállást tartalmazó nyilatkozata előterjesztésének időpontja a felperes döntésétől függött, arra az alperesi bíróságnak ráhatása nem volt.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt másodfokú eljárási illetéket, valamint a jogi képviselőt ellátó pártfogó ügyvéd díját a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli. Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról az ítélőtáblának rendelkeznie nem kellett.

S z e g e d , 2011. szeptember 7.

Dr.Szeghő Katalin
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet
előadó bíró

Bereczkyné dr. Lengyel Nóra
táblabíró